

กันตินันท์ เพ็ญสุพรรณ 2557: การศึกษาเปรียบเทียบเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย
มาตรฐานที่พูดโดยคนไทยและคนอินเดียที่พูดภาษาฮินดีเป็นภาษาแม่ กรณีศึกษา
ปัจจัยทางเพศ ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาศาสตร์ประยุกต์) สาขาวิชา
ภาษาศาสตร์ประยุกต์ ภาควิชาภาษาศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
อาจารย์ชนิษฐา ใจมโน, Ph.D. 185 หน้า

วิทยานิพนธ์เรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบการออกเสียงวรรณยุกต์
ภาษาไทยมาตรฐานของคนไทยและคนอินเดียที่พูดภาษาฮินดีเป็นภาษาแม่ โดยศึกษาปัจจัย
ทางเพศที่มีผลในการใช้ภาษา เก็บข้อมูลจากผู้บอกภาษาคนไทยเพศหญิง 1 คนและเพศชาย 1
คนเพื่อใช้เป็นตัวตั้งและเก็บข้อมูลกับผู้บอกภาษาคนอินเดียเพศหญิง 10 คนและเพศชาย 10
คนเพื่อนำมาเปรียบเทียบโดยใช้รายการคำที่ดัดแปลงมาจากแนวคิดกล่องสำหรับทดสอบ
เสียงวรรณยุกต์ภาษาถิ่นตระกูลไทยของวิลเลียม เจ เกิดนีย์ (William J. Gedney, 1972) มา
เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ซึ่งออกแบบเป็นคู่ของคำทดสอบสระเสียงสั้นและสระเสียงยาว
ที่มีโครงสร้างพยางค์ที่ใกล้เคียงกันจำนวน 32 คำ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การฟังและใช้
โปรแกรม Cool Edit Pro เวอร์ชัน 2.0 โปรแกรม praat เวอร์ชัน 5.1.11 ช่วยในการวิเคราะห์
และแสดงค่าความถี่มูลฐานรวมถึงแสดงสัทลักษณะของเสียงวรรณยุกต์ทั้ง 5 หน่วยเสียง ได้แก่
หน่วยเสียงวรรณยุกต์สามัญ เอก โท ตรี และจัตวา และใช้สถิติทดสอบที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่าการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยมาตรฐานของคนไทยและคน
อินเดียมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (p -values < 0.05) ในทุกเสียงวรรณยุกต์
โดยคนอินเดียทั้งเพศหญิงและเพศชายมีค่าความถี่มูลฐานที่สูงกว่าคนไทยทั้งเพศหญิงและเพศ
ชาย เมื่อพิจารณาสัทลักษณะของเสียงวรรณยุกต์ที่ปรากฏพบว่าคนอินเดียเพศหญิงมีสัท
ลักษณะของเสียงวรรณยุกต์คล้ายคลึงกับคนไทยมากกว่าคนอินเดียเพศชายโดยเฉพาะในการ
ออกเสียงคำสระเสียงสั้นจะออกเสียงได้คล้ายคลึงกับคนไทยมากกว่าในคำสระเสียงยาวและการ
ออกเสียงในคำพยางค์ตายจะออกเสียงได้ใกล้เคียงกับคนไทยมากกว่าในคำพยางค์เป็นและยัง
พบว่าคนอินเดียทั้งเพศหญิงและเพศชาย สามารถออกเสียงวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับได้ดีกว่า
วรรณยุกต์ระดับโดยเฉพาะสามารถออกเสียงวรรณยุกต์จัตวาได้คล้ายคลึงกับคนไทยมากที่สุด

ลายมือชื่อนิติ

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก